



ANNE MARIE PASSER PÅ LOKALHISTORIEN: "HVIS MAN IKKE GØR DET, BLIVER MAN HISTORIELØS"

36-årige Anne Marie Dalsgaard Mikkelsen, arkivleder i Mårslet Egnsarkiv, gik på jagt i arkivet allerede som 12-årig. I dag er hun arkivleder, for at bevare lokalhistorien og videregive den til andre.

Af Bonna Haagen Pedersen

Arkivarbejde og spændingsrus er nok ikke synonymmer for de fleste, men for Anne Marie Dalsgaard Mikkelsen går de to fint i spænd. Som barn undrede hun sig over, hvorfor hun boede på en gård, mens alle hendes venner boede i huse i Mårslet. Nysgerrigheden krævede et svar, og det svar gik Anne Marie på jagt efter i Mårslet Egnsarkiv.

I kælderen under Mårslet Skole gemmer sig et skattekammer af information. Gamle arkivalier, bøger, malerier, lokale objekter og arkivskuffer fylder kælderlokalet som udgør rammerne for arkivet. Her begyndte hun at grave i sin slægtshistorie. Hun fandt hun ud af, at hun er tiende generation af sin slægt, der bor i Mårslet. Desuden faldt hun over sin tipoldefars navn i mange af de gamle protokoller, og fandt på den måde frem til, at han var sognefoged for hele Mårslet Sogn.

For Anne Marie er fortiden vigtig for at forstå nutiden: ”Uden historien synes jeg, der kommer til at mangle en eller anden dybde, for at kunne forstå, hvorfor det er, som det er nu. Så længe historien bliver holdt i hævd, så bliver den ikke glemt.”

Rodløse uden historien

Tipoldefarens lyst til at bidrage til lokalsamfundet, skinner også igennem hos Anne Marie. Muligheden for at hjælpe andre med at finde svar, er en del af det, der driver Anne Maries engagement i arkivet.

”Det giver en tilfredsstillelse, når jeg har gjort en forskel”, siger hun.

Hun ved, hvordan man finder svar, og vil gerne hjælpe andre med at få egne aha-oplevelser, ved at finde og vise historien frem. I arkivet hjælper de både dem, der har boet i byen længe, og



som leder efter deres slægtshistorie, samt tilflyttere, der kommer for at blive klogere på, hvad det er for et sted, de er flyttet til.

Ifølge Anne Marie er det vigtigt at værne om lokalhistorien, for uden den kunne hun forestille sig, at mennesker ville blive rodløse. Hvis historien derimod bliver værnet om, opretholdes muligheden for at kunne se tilbage. Det giver en dybde for at kunne forstå nutiden, som hun ikke vil være foruden.

Drevet af frivillige



Arbejdet i arkivet er drevet af frivillige engagerede i lokalhistorien.

I dag driver Anne Marie sammen med en gruppe andre frivillige Mårslet Egnssarkiv. Arkivet er en del af Aarhus Kommunes lokalarkiver, og er bevilliget 6000 kr. om året. Kun Anne Maries stilling er beskedent honoreret, så arbejdet i arkivet er båret af de frivilliges egeninteresse. Foruden pengene fra Aarhus

Kommune er arkivet støttet af Mårslet Sogns Lokalhistoriske Forening, som de også arrangerer en række lokalhistoriske arrangementer med.

Blandt den svage lugt af kælder og duften af friskbrygget kaffe samles arkivets frivillige ledet af Anne Marie 4 gange om måneden. Arbejdet består i at scanne billeder og tekster ind i databaser, skrive artikler, klippe ud af aviserne og sortere arkivets materiale. Men det er vigtigt, at der også er plads til at hygge sig og snakke om nutiden.

”Vi bruger altid tid på at drikke en kop kaffe og tale om, hvad der sker i byen nu. På den måde opdaterer vi hinanden på den nutidige historie, og så kan vi trække tråde tilbage i tiden.”

En stor del af arbejdet i arkivet består også i at få arkivalierne digitaliseret. Som en konsekvens af digitalisering, kan Anne Marie dog godt frygte, at de så ikke får så mange besøg, hvis folk kan finde de informationer, de søger i arkivets online database. Men det er noget andet, at kunne stå med de gamle materialer i egne hænder.

Give historien videre

Her er dog ikke meget plads blandt frivillige og arkivalier, hvis de også gerne vil kunne vise materiale frem til nysgerrige gæster. Derfor glæder Anne Marie og resten af de frivillige sig over det nye tilstødende lokale under Mårslet skole, som vil give flere hyldemeter og mere plads.

Hun glæder sig til, at de stolte kan vise arkivet frem, og håber, at det nye lokale kan være med til at integrere klasserne på skolen, som hun gerne ser komme ned i arkivet.

”Det giver noget for børnene at kunne komme ned i de ægte gamle ting, og kunne bladre i det, og se det på egen hånd, ” siger hun forhåbningsfuldt.

Hvis man skal tro Anne Marie, så kan historien ikke alene bruges til at forstå lokalsamfundet, men også til at forstå sig selv: "Det handler om at finde ud af, hvem man er, og hvordan man er blevet, til den man er."